

Гретта МАРАХОВСЬКА

Гуляючи столичними вуличками грудневим сонячним ранком, приємно згадувати прожитий рік, який невпинно наближається до фінішу, щоб передати естафету наступному, 2013-му. І розмови про можливий кінець світу видаються безглуздими на тлі заклопотаності киян, які з ентузіазмом готуються до новорічних свят. Раптом натрапляєш на величні скульптури левів та зубра й розумієш, що опинився біля Київського зоологічного парку. Чому б не завітати сюди й не подивитися на екзотичних тварин?!

Скасуймо кінець світу...

Ця культурно-освітня, природоохоронна установа, заснована 1908 року, за свою вікову історію подолала тернистий шлях від простого звіринця до одного з найбільших за територією (34,22 га!) європейських зоопарків. Засновники київського зоосаду (перша назва) – Товариство любителів природи – ставили за мету опіку над тваринами й розведення зникаючих видів. Лише 17 видів тварин проживало тут у перші роки його існування. 1970 року на території зоопарку з'явився павільйон для птахів, а 1982-го – кам'яний Острів тварин, відокремлений від відвідувачів невеликими каналами. Також були закладені основи дендрологічного парку, флора якого представлена рідкісними червоним та пірамідальним дубами, ялиною східною, сосною гірською, модринами, ялицями, сосною Веймутова, буками та іншими видами рослин. 1996 року київський зоологічний парк прийнято до Європейської асоціації зоопарків та акваріумів, проте 2007-го його виключили через низку порушень, неналежні умови утримання тварин. Нині за рейтингом Міжнародної організації захисту тварин *PETA* Київський зоопарк належить до п'ятірки найгірших зоопарків світу.

Щойно потрапляєш до зоопарку, легені наповнюються чистим повітрям, що його продукують столітні велетні буки, дуби і сосни. Вітер легко колише дерева і сонячні зайчики плигають з гілки на гілку. Горобці й ворони – постійні мешканці парку, вітають усіх голосними теревеннями та цвірінканням. На початку експозиції зустрічаєш блідо-рожевих пеліканів. Вони ловлять дзьобом листя, що падає з дерев, та гріються на сонці. Далі враже чарівний контраст

чорних і білих лебедів, які виходять на берег досить брудного напіввисохлого ставка. Але потім, мов кадри фільму жахів, побачене змінює перше позитивне враження.

Починаються загоны із парнокопитними. Три сарни європейські мають досить кволий вигляд, хоча вони ще молоді. Трохи постоявши під табличкою «Лань європейська», так і не вдається побачити жодного представника цього виду. Так само і з бізоном американським. Потім іде низка порожніх загонів, з яких позніма-

ли навіть таблички. Зубри й бізони зустрічають відвідувачів цілковитою апатією, лише інколи відкриваючи очі, але їхні погляди змушують тебе йти далі. Жвавіми жителями зоопарку виявляються коні Пржевальського, що демонструють зацікавленість довіллям та їжею. Непоганим апетитом тішать відвідувача зоопарку два двогорбі свійські верблюди. Хоча псує враження дещо пошарпаний їхній вигляд. Три лани насторожено поводять вушками, мабуть, сумують за своїм померлим у березні цього року родичем.

У клітці із золотими та діамантовими фазанами хазяїнують горобці, доїдаючи насипане зерно. І чому господарі такі байдужі? Пусткою ятрить душу загінка, де мешкав ядовгожитель, що на початку жовтня покинув цей світ. Значно скоротилася кількість мешканців тераріуму: дві шпороносні черепахи, миші, змія, ящірка, ігуана. Найбільше співчуття викликає 7-річний азіатський слон Хорас, якого 5 червня привезли до Києва з Ростовського зоопарку.

Рештки розкиданого сіна, миска з водою, неприбране приміщення – ось і все, чим живе слонення. Амурський

тигр схожий на психічно хворого: безперервно ходить колом, не змінюючи траєкторії. Найбільше контрастував з побаченим «припаркований» у порожньому

загоні для ведмедів човник із чарівною назвою «Романтика», що зовсім не відповідає героїчній атмосфері зоопарку. Отже, пророцтво щодо кінця світу вже починає збуватися, принаймні для мешканців київського зоопарку.

Залишається сподіватися, що новий генеральний директор комунального підприємства «Київський зоопарк» Євген Кирилюк докладе максимум зусиль для поліпшення життя тварин. Адже серед головних завдань закладу – збереження та відтворення тварин у штучних умовах, догляд та піклування про них. І нехай новий 2013 рік стане нарешті для людей і звірів Київського зоопарку щасливим та благополучним!

Люди, скасуємо кінець світу для звірів!

Фото автора.

Гретта МАРАХОВСЬКА

День

5 грудня

Міжнародний день волонтерів

Немає більшої сили, ніж стійкість духу добровольця. (Із кінофільму «Перл Харбор»).

Відомо, що людина може знайти та зреалізувати себе в будь-якій сфері діяльності, якщо вона робить це добровільно, за власним бажанням. Саме така головна риса волонтерства – добровільної, соціально значущої, неоплачуваної діяльності на благо інших.

Історія виникнення цього явища бере початок з давніх часів. Вважається, що першими волонтерами були самаритяни – етно-релігійне об'єднання людей на Заході (в Ізраїлі), які вважали себе нащадками жителів Ізраїльського царства й безкорисливо надавали допомогу всім, хто її потребував. Проте роком виникнення волонтерства у світі вважають 1863-й, бо саме в той час французький письменник Жан Анрі Дюнан, ставши свідком битви під Сольфєріно, запропонував створити Міжнародний комітет Червоного Хреста – незалежну гуманітарну установу, дії якої спрямовані на допомогу та захист жертв війни, розв'язання бойових конфліктів та ін.

Святкування Міжнародного дня волонтерів було запропоновано Генеральною Асамблеєю ООН 1985 року. Головною метою його є підвищення рівня обізнаності суспільства щодо важливого значення волонтерства й залучення до волонтерського руху якомога більшої кількості людей, котрі готові на безкоштовній основі допомагати іншим.

Мільйони добровольців у всьому світі, зусилля яких спрямовані на захист знедолених, допомогу бідним, дітям-сиротам, поліпшення екологічних умов, викликають повагу та захоплення.

Волонтерська діяльність – це прояв доброчинності й милосердя. Тож не будьмо байдужими!

